

Sport

Zahorčický nohejbal je nohejbalem pro všechny

Jde hlavně o dobrou zábavu a pohodu.

Zahorčice - Zdá se to neuvěřitelné, ale přece je to tak. V malé obci Zahorčice u Lnář se letos sehrál již 26. ročník tradičního nohejbalového turnaje. A zájem o účast v aktivním měření sil u sítě byl jako vždy enormní. Perfektní výměny tady předvedlo v praxi osm sestav. Mohlo jich být devět, ale jedni zájemci se odhlásili.

Organizátoři zahorčického turnaje v nohejbalu si nekladli nikdy za cíl vyšponovat akci na mistrovský hrot. „Od samého počátku se u nás hraje hlavně pro dobrou zábavu a pohodu. Nikdo markantně nevyčívá. Najdou

se tady i slabší týmy, co mají pořád chuť si v Zahorčicích zasoutěžit a nehraní jim, že by dostali skličující nářez třeba zrovna od domácích kluků,“ vysvětluje ředitel turnaje Pavel Brož. Podle něho se úroveň turnaje dlouhodobě drží na solidní úrovni: „Mírně se zlepšuje, ale nikterak výrazně. Jde o naprosto normální vývoj. Maximálně tady někdo hraje okresní soutěž.“ Tam ve Strakonících kropí potem půdu právě i Pavel Brož a jeho kamarádi: „Chodíme na pravidelné tréninky. Během zimy pak příležitostně jezdíme do haly v Kasejovicích. Na konci minulého roku jsme v okrese spadli dost dolů, ale letos se zase vyškrali po jaru na průběžné druhé místo, což určitě pokládáme za velký úspěch,“ světuje se Pavel Brož s tím, že nohejbalově se na vyšší úrovni projevuje šest chasníků ze Zahorčic, z nichž tři stíhají ještě navíc hrát fotbal.

Sám Pavel Brož si jako obyčejně letos na domácím turnaji s chutí zakopal a zahlavíčkoval: „Věřil jsem tomu, že vyhrajem. Ovšem nakonec jsme na opozici z blatenské Vinice nenašli žádný recept,“ konstatuje elitní nohejbalista. S povděkem kvitoval, že si podívanou na antukovém hřišti nenechal ujít cca padesát příznivců tohoto sportu. Také si

tu stejně jako už častokrát v minulosti udělal zastávku pelotonu cyklistů z Nezdřeva.

Zahorčičtí průkopníci nohejbalu mají věkový průměr od 13 do 45 let. Nejmladší hráč Jakub Matějka na letošním turnaji jasně dokázal, že je připraven převzít štafetový kolík a pokračovat v rozvoji tradice pro správné chlapy.

Za svůj skvělý um a techniku se dočkali nohejbalisté zaslouženě hodnotných cen. Pořadí bylo následující: 1. Vinice Blatná, 2. Zahorčice+Kasejovice „Alcron“, 3. Vacíkov, 4. Chobot, 5. „A je to!“ - mládež ze Zahorčic, 6. „Vojta Šulc“ - synové místních rodáků,

7. „Nevím“ - Volenice+Roželov, 8. „Wunder team“ - rodáci z jedné rodiny, loňští Matějové.

Hezký věcný dar přinesl mecenáš turnaje Milan Flandera z Mužetic. „Chtěl bych vyslovit poděkování všem pořadatelům, co se podíleli na přípravě turnaje a obsluze z našeho občerstvovacího stánku, honosně kdysi pojmenovaného „Alcron“, uvedl závěrem Pavel Brož.

Vesnice Zahorčice čítá jen něco okolo sta obyvatel. Ovšem co se nohejbalu týče, je jeho svatyní i velmocí zároveň.

(Bez jazykové úpravy).

Vladimír Šavrda

V Drahenickém Málkově si úzkostlivě střeží svou sportovní raritu

Jednoznačně nejdéle existující fotbalový turnaj na celém Blatensku.

Drahenický Málkov - Hrála se jich pěkná řádka. Buzický bejk, Blatenská kráva, Lomské tele.... Nad většinou z nich už slunce zapadlo, nicméně nové se zase rodily a rodí. Tak jak to chodí v běžném lidském životě. Řeč je o fotbalových turnajích na Blatensku.

Zvláštní postavení v tomhle výčtu si jednoznačně drží Drahenický Málkov. Letos se zde odehrál neuvěřitelný 36. ročník mače v kopané. Dlužno dodat- nikdy nepřerušovaný. „Jak se jednou řetěz přetrhne, už se těžko články spojují dohromady,“ okomentovala to „dobrá duše“ této národní tradice Vlasta Lukeš.

Organizátorům turnaje přálo i počasí. Po celý den se na fotbalisty usmívalo zlaté slunce, hovějí si v modrém azuru. A po několika letech nepršelo ani při večerní taneční zábavě na přírodním parketu.

Co bylo obzvlášť důležité - turnaj probíhal sice naplno, ovšem bez surovosti a záłudnosti. Výsledkem toho bylo, že ani jediný hráč či hráčka neutrpěly sebemenší škrábanec. Fandové této sportovní události, kterých během dne prošlo ochozy cca sto, kvitovali s povděkem, že tentokrát padlo hodně gólů. Bylo se tedy opravdu na co dívat.

Jedno „ale“ se ovšem přece našlo. Ve stejné datum se konal turnaj v malé kopané na hřišti v Řečici. V praxi to znamenalo odliv týmů pro Drahenický Málkov. Takže se jich tu nakonec ukotvilo jen pět. Na dobré náladě a všeobecné pohodě mezi přítomnými to ale nic neubralo.

Šampionem turnaje se nakonec staly Mirovice. V závěsu za nimi skončila parta skalních fanoušků klubu SLAVIA z Blatenska, co se nemohli jmenovat jinak než

OP SLAVIA. Bronz ozdobil tým Policie ČR z Blatné. Faktu propadnutí se nakonec vyhnuly legendy z AFK Rozmetač Blatná. Ten museli vzít na vědomí domácí hráči, kterým ale nikdo nemohl upřít nejtípnější titul – „Grandhotel Málkov“.

Oceňovaly se také osobní zásluhy. Nejvýkonnější hráčkou turnaje byla slavnostně vyhlášena Natálie Kostohryzová z celku AFK Rozmetač Blatná. Za stěží průstřelného brankáře byl pasován Daniel Barát (OP SLAVIA). Nejlépe „seřizenou mušku“ osvědčil Tomáš Palivec z policejního týmu.

Vlasta Lukeš sice není starý, ale hodně pamatuje. Třeba to, že počínaje rokem 1986 se kopaná hrála na starém hřišti u kravína. „A to mělo takovou plochu, že se nechalo rozdělit na dva stejné fotbalové úseky. Díky tomu tu mohlo jednou nastoupit rekordních dvaadvacet manšaftů,“ vzpomíná. Asi před pěti lety bylo vybudováno nové hřiště blíže vesnici: „Výhodou je možnost vytvořit zde kvalitnější zázemí pro fotbalisty i diváky,“ vysvětluje nestárnoucí nadšenec. Dříve dokonce hrál Drahenický Málkov fotbal i soutěžně. A vůbec ne špatně.

Takže v Drahenickém Málkově si samozřejmě i nadále přejí, aby se ten fotbalový řetěz nepřetrhl. Díky obětavosti a pevné vůli zdejších sportovců se tak zcela jistě nestane.

Samozřejmě poděkování si zaslouží všichni, kdo v den „D“ na hřiště zavítali. Každá koupená klobása a vypité pivo se počítají!!!

Vladimír Šavrda

